Četvrtak, 10.10.2013.g.

Ovaj vikend bio sam na hodočašću u Međugorju. To mi je bilo ukupno

četvrti. Treći put od mojeg obraćenja.

A onaj prvi put bio je prije 8 godina kada baš i nisam bio u vjeri, samo

me je nekako put "nanio" u Međugorje.

Sada znam da to nikako nije bilo slučajno. MAJČICA ME POZVALA.

I da, kada sada gledam unatrag, tri godine nakon tog mog prvog posjeta

Međugorju, doživio sam početak mojeg obraćenja. I od onda sam počeo

svoju borbu s odlascima na nedjeljne mise, sa molitvama.

NO, ŽIVOT U GRIJEHU BILA JE MOJA SVAKIDAŠNJICA.

A IPAK, VODIO SAM BORBE …

I jedna od onih svijetlih točaka mojeg obraćenja i rasta u vjeri, bilo je

Međugorje i sve ono što čovjek može tamo primiti i doživjeti.

Zato sam i ove godine s radošću odlučio, kada sam saznao da se

organizira odlazak u Međugorje u mojoj župi, da idem ponovno. I dao si

truda da još neke, za koje sam smatrao da bi im Međugorje dobro došlo,

nagovorim na odlazak na hodočašće.

Nisam ništa posebno očekivao, nisam "nosio" nikakvu posebnu nakanu u

mislima i srcu.

NO, ZAPRAVO SAM IMAO PUNO NAKANA. PUNO LJUDI I

SITUACIJA ZA KOJE SAM SE TAMO HTIO MOLITI NAŠOJ

NEBESKOJ MAJČICI.

A NAJVIŠE OD SVEGA VOLIM, TO MI JE OD PROŠLE

GODINE PRVO U MISLIMA, DA ODEM NA PODBRDO, NA

MJESTO UKAZANJA, I DA SI PRONAĐEM NEKO MJESTO,

NEKI KAMEN, MALO PODALJE OD KIPA NAŠE MAJČICE, I

DA TAMO PRI MIRU SJEDNEM, SKLOPIM RUKE, ZATVORIM

OČI I POČNEM IZNAŠATI SVOJE MOLITVE NEBESKOJ

MAJČICI, SVOJE OSOBNE I ONIH KOJI SU SE PREPORUČILI

U MOJE MOLITVE.

Tako je bilo i ove godine.

No prije toga, odmah čim smo stigli u Međugorje, kao i svi drugi, otišli

smo izmoliti molitve MARIJINOG KRIŽNOG PUTA, KOJI JE ONA

PROŠLA SA SVOJIM SINOM.

Na taj Križni put krenuo sam s jednom misli, DA NIKAKO NE SMIJEM

ZABORAVITI DA SE POMOLIM DRAGOM fra SLAVKU BARBARIĆU

NA MJESTU GDJE JE ON, PEDESETAK METARA PRIJE KRIŽA NA

KRIŽEVCU, UMRO KADA JE JEDNOM MOLIO PO TOM KRIŽNOM

PUTU.

Baš sam si mislio kako je to jedna prekrasna smrt za jednog

svećenika. UMRIJETI MOLEĆI MOLITVE KOJE SU

PROSLAVLJALE MUKU NAŠEG SPASITELJA, GOSPODINA

ISUSA KRISTA.

JEDINO ŠTO JOŠ MOGU ZAMISLITI KAO BOLJU OVOZEMALJSKU

SMRT ZA JEDNOG SVEĆENIKA, JE ONA KADA SA ŽIVIM

GOSPODINOM SLAVI SVETU MISU.

Prošle godine kada smo bili na hodočašću, nisam toliko obraćao pažnju

na to mjesto, mada je lijepo označeno.

No, fra SLAVKA sam dosta upoznao kroz one dvije knjige sestre

Emanuel o Međugorju gdje je više opisanih događaja i anegdota sa tim

dragim fratrom kojem je MEĐUGORJE bilo sve.

I jako su mise dopale molitve njegovog križnog puta koji je napisao. Pa

sam tako početkom ove godine molio u korizmi svaki dan molitve križnog

puta koje je on napisao.

I TAKO UPOZNAO NJEGOVU VELIKU LJUBAV PREMA ISUSU I

MARIJI.

NAŠEM NEBESKOM SPASITELJU I NJEGOVOJ ZEMALJSKOJ

MAJČICI, DJEVICI MARIJI.

To me sve jako dojmilo pa sam na Križevcu, na mjestu gdje je umro,

zastao i ostao u molitvi dragom fra Slavku.

Ali, ono što sam s nestrpljenjem čekao bilo je Podbrdo i moj susret s

NEBESKOM MAJČICOM.

Jer sam joj donio puno raznih nakana za mnoge ljude i situacije.

U autobusu je naša draga Katica, organizatorica, rekla da ćemo se gore

okupiti i malo se pomoliti, zapjevati.

No, meni je sve to bilo premalo vremena da ja SVOJOJ NEBESKOJ

MAJČICI IZNESEM SVE ONO ŠTO SAM JOJ DONIO U SVOJEM

SRCU.

Zato sam odmah po izlasku iz autobusa krenuo brzo uz brdo, da čim prije

dođem na mjesto ukazanja, tamo si pronađem neki kamen za sjesti i da

iznesem PRESVETOJ MAJČICI ono što sam joj donio u srcu.

Tako je i bilo.

A sve vrijeme me u stopu pratila moja kćer i jedan prijatelj na putu

obraćenja.

Pronašao sam jedan kamen, nisam gledao što su i gdje su oni, sjeo na

njega i počeo iznašati svojoj NEBESKOJ MAJČICI SVOJE NAKANE I

MOLITVE.

ZATVORIO SAM OČI DA MI NITKO NE ODVLAČI PAŽNJU.

"Umirio" sam dušu i srce i počeo s molitvom.

I ubrzo, nakon minutu - dvije molitve, OSJETIM PREKRASNI MIRIS,

PODSJETIO ME NA MIRIS RUŽE.

Malo sam u sebi zastao s molitvom i pažljivo sam kroz nos udahnuo zrak

da vidim da se možda ne varam. Ne, BIO JE TO STVARNO MIRIS

RUŽE.

Onda malo otvorim oči i pogledam da li je možda negdje oko mene netko

prošao tko je tako mirisao. Nije bilo nikog. Najbliža osoba bila mi je na

10-tak metara.

I U TIM MOJIM RAZMIŠLJANJIMA, PONOVNO ME, SADA JAČE,

ZAPUHNUO MIRIS RUŽE.

ODMAH SAM POMISLIO, NEGDJE SAM ČITAO, DA TAJ MIRIS

RUŽE PREDSTAVLJA ZNAK PRISUSTVA NEKOG IZ DUHOVNOG

SVIJETA, ALI NISAM ZNAO TOČNO KOGA.

I nekako nisam puno na to obraćao pažnju nego sam nastavio sa svojim

molitvama i razgovorom s NEBESKOM MAJČICOM.

I PONOVNO, NAKON NEKIH DESETAK MINUTA, SAM OPET

OSJETIO TAJ PREKRASNI MIRIS RUŽE.

No, ja sam htio izmoliti sve ono što sam pred NEBESKU MAJČICU

OVDJE U MEĐUGORJU DONIO, PA NISAM PUNO OBRAĆAO

PAŽNJU NA TAJ MIRIS, POGOTOVO ŠTO NIJE DUGO TRAJAO.

Tokom molitve, više su me puta prošli trnci, zasuzile su mi se oči,

ponekad sam i zajecao, jer SAM BIO NEKAKO SIGURAN DA JE

NEBESKA MAJČICA TU SA MNOM I SLUŠA MOJE MOLITVE.

A KAD JE TAKO, ONDA NAŠA LJUDSKA OSJETILA

JEDNOSTAVNO KAO DA "POLUDE" I PUNI SMO TE DUHOVNE

SENZIBILNOSTI, OSJEĆAJA DUHOVNOG SVIJETA OKO NAS.

A većina tih mojih nakana koje sam molio NEBESKU MAJČICU, bile su

uz molbu da ih ona odnese i zagovara pred svojim SINOM NA

NEBESIMA, GOSPODINOM ISUSOM KRISTU.

Nakon što sam iznio sve svoje molitve i nakane kojih sam se sjetio, ostao

sam u šutnji i očekivao da mi NEBESKA MAJČICA DADNE NEKI

ODGOVOR.

No, ništa nisam posebno osjećao ni u srcu ni u mislima.

Nekako sam si mislio da sam ja svoje učinio, da dalje je to OD

NEBESKE MAJČICE I DRAGOGA BOGA, DA SE IZVRŠI SVETA

BOŽJA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT I ZA ŽIVOTE SVIH ONIH ZA KOJE

SAM MOLIO.

Kako smo trebali se još i svi zajedno smjestiti, krajičkom oka sam

pogledao gdje su moji iz autobusa. Kada sam vidio da su krenuli prema

podnožju, kleknuo sam okrenut prema kipu PRESVETE DJEVICE,

ZAHVALIO JOJ I BLAGOSLOVIO JU, te se digao i krenuo prema

podnožju Podbrda.

I samo što sam krenuo, dođe mi u misli rečenica:

"SVOJE MOLITVE NOSI MOJEM SINU U

KLANJANJU PRED PRESVETIM

OLTARSKIM SAKRAMENTOM I ON ĆE

TI IH USLIŠATI."

Nakratko sam bio malo zbunjen, sli sam odmah prepoznao da mi to

NEBESKA MAJČICA GOVORI I DAJE ODGOVORE NA MOJE

MOLITVE.

KADA SAM TO SPOZNAO, OBLIJALE SU

ME SUZE OD MILOSTI.

I JAKO ME POGODILA JEDNA MOJA

MISAO DA SAM SADA DOBIO, I OD

SADA IMAM, JEDNU VELIKU

ODGOVORNOST, DA VIŠE NE

PREPUSTIM NITI JEDNO KLANJANJE

PRED ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM U

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU,

GDJE GOD ĆU IMATI PRILIKU, JER

MORAM NJEMU NOSITI ONE SILNE

MOLITVE NAKANE KOJE IMAM ZA SEBE

I SVE DRUGE, ZNANE I NEZNANE,

POSEBNO ONE KOJI SE PREPORUČAJU

U MOJE MOLITVE.

JER MI JE NEBESKA MAJČICA OBEĆALA

DA ĆE MI NJEZIN SIN, GOSPODIN

ISUS KRIST, TAMO ISPUNITI MOJE

MOLITVE.

KOJE LI ODGOVORNOSTI! HOĆU LI TO

MOĆI!?

Naravno, ponovno su me oblijale suze i jecaji, pa sam na spuštanju

Podbrdom koristio put uz grmljem da drugima ne smetam svojim

jecanjem.

Onda sam PRESVETU DJEVICU pitao za još neke nakane.

Tako sam ju upitao i za moju kćer, za koju sam molio da ju ONA I

NJEZIN SIN OJAČAJU U NJEZINIM KUŠNJAMA.

DOBIO SAM ČIST I JASAN ODGOVOR:

"ZA NJU NE MORAŠ BRINUTI, ONA JE MOJA I BITI ĆE

MOJ SVJEDOK."

NAKON TE REČENICE U MOJIM MISLIMA, I SRCU, PONOVNO SU

ME OBLIJALE SUZE I JECAJI.

I NISAM VIŠE NIŠTA PITAO. SVE TO JE BILO ODJEDNOM

PREVIŠE ZA MENE.

SAMO SAM SE NASTAVIO ŽURITI U AUTOBUS, DA SJEDNEM U

MIRU I DA PONOVNO SVE DOŽIVLJENO "PREBEREM" KROZ MOJE

SRCE I DUŠU.

Navečer sam otišao na KLANJANJE PRED PRESVETI OLTARSKI

SAKRAMENT, PRED ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA DA MU,

TAKO KAKO ME SAVJETOVALA NJEGOVA MAJČICA, PRESVETA

DJEVICA MARIJA, IZNESEM SVE SVOJE NAKANE I MOLITVE, I

ZAHVALE, I BLAGOSLOVE.

I klanjanje je teklo. RED PJESME, RED MOLITVE.

A ja sam na početku i tokom klanjanja iznosio Gospodinu sve svoje

molitve, za sebe i za druge.

I ne znam što će i kako GOSPODIN uslišati

moje molitve. TO NIJE MOJE, TO JE

GOSPODINOVO I OD NJEGOVE SVETE

VOLJE.

MOJE JE SAMO BILO DA TO

"DONESEM" PRED NJEGA.

No, na kraju klanjanja, kod zadnje molitve koju je izrekao predvoditelj

klanjanja, DOBIO SAM JASNU PORUKU GOSPODINA ZA JEDNU

MOJU MOLITVU.

Naime, ja sam se Gospodinu molio i za svoj posao, DA MI DADNE ZA

SPOZNATI ŠTO I KAKO DA ČINIM DA TU ISPUNIM NJEGOVU

SVETU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT I NA TOM PODRUČJU.

JER BI HTIO RADITI. I RADI SEBE I RADI SVOJE OBITELJI.

I onda je predvoditelj uputio GOSPODINU MOLITVU:

"UČINI NAS GOSPODINE OLOVKOM TVOJE LJUBAVI."

I TO ME JAKO POGODILO, TOČNO SAM PREPOZNAO DA

JE U TOJ MOLITVI GOSPODINOVA PORUKA ZA MENE.

DA NASTAVIM SVJEDOČITI ZA NJEGA, DA KONAČNO

ZAVRŠIM I STAVIM U FUNKCIJU KNJIGE KOJE SAM POČEO

SLAGATI OD ČLANAKA KOJE SAM NAPISAO!

MORAM SVJEDOČITI I KROZ KNJIGE, MORAM IH

PRIPREMITI, NAŠTAMPATI I OBJAVITI!

TO JE GOSPODINOVA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT NA PODRUČJU

MOJEG RADA, TAKO SAM TO PREPOZNAO ČISTO I JASNO

U MOJEM SRCU I MISLIMA!

A o tome nisam razmišljao već nekoliko mjeseci, kako je počela

intenzivna prodaja naše kuće, kako su počeli radovi na uređenju kuće

kuda se trebamo preseliti.

I EVO SAD, GOSPODIN MI JASNO PORUČUJE ŠTO ŽELI OD

MENE!

DOBRO, PREDRAGI MOJ GOSPODINE, UČINIT ĆU TO ČIM SE

PRESELIMO…

Kada sam shvatio tu poruku, iskoristio sam priliku da PREDRAGOG

GOSPODINA upitam u mislima i za ostale članove moje obitelji.

Pitao sam GA za moju kćer koja se tu u Međugorju spremala napraviti

životnu ispovijed, da ju ojača u kušnjama koje je radi toga prolazila.

PREDRAGI GOSPODIN MI JE U MISLI POSLAO ODGOVOR DA JE

ONA POD OKRILJEM DJEVICE MARIJE.

ONDA SAM GA PITAO ZA MOJEG SINA, KOJI NIJE BAŠ U

VJERI, ZA NJEGOVO OBRAĆENJE.

A ON MI JE REKAO DA SAM GA TO VEĆ MOLIO I DA GA JE

ON ZAGRLIO I UZEO U SVOJE NARUČJE, KAKO MI JE DAO

SPOZNATI U SVETIŠTU PREDRAGOCJENE KRVI KRISTOVE, KAMO

SAM TU NAKANU DONIO PJEŠAČEĆI 40 I NEŠTO KILOMETARA.

ŠTO I KAKO ĆE BITI NE ZNAM, ALI MI JE SRCE POSTALO

MIRNO NA TAJ ODGOVOR.

I NA KRAJU SAM GA ZAMOLIO ZA SVOJU SUPRUGU I

NJEZINE KUŠNJE, NADAJUĆI SE SLIČNOM ODGOVORU.

NO, TU ME ODGOVOR MALO ZBUNIO:

"ONA JE TVOJA, TO TI MORAŠ S NJOM."

I ODMAH MI POSTALO JASNO. MOJA SUPRUGA I JA SMO

JEDNO TIJELO, ZAUVIJEK SPOJENI PRED GOSPODINOM

CRKVENIM BRAKOM, BRAČNIM SAKRAMENTOM.

I NA MENI JE DA JOJ POMOGNEM U NJEZINIM KUŠNJAMA.

ONA SPAŠAVA MENE ZA VJEČNI ŽIVOT A JA MORAM NJU.

TAKO JEDNOSTAVNO A TOLIKO KUŠNJI.

I nisam dalje ništa pitao Gospodina o drugim molitvama i nakanama.

SVE OVO JE BILO PREVIŠE ZA MENE. MORAO SAM TO SVE

"PRESLOŽITI" U SVOJIM MISLIMA, SRCU I DUŠI.

NAJRADIJE BI BIO NEGDJE SAM. ALI TO NIJE MOJ PUT, BITI

SAM.

MOJ JE PUT SVJEDOČITI SVIMA I SVUGDJE O SVEMU ONOME

ŠTO MI GOSPODIN LIJEPOGA ČINI U MOJEM ŽIVOTU I

ŽIVOTIMA LJUDI KOJE MI ON ŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

SVETO I PRESVETO MOJE GOSPODINE,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE

SVETI, ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U

SVE VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA

DJEVICE, MAJČICE NAŠA NEBESKA.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.